

Visszapillantó

avagy a Tinódi öregdiákjaink párás tükreben

Török Erik

„Életem alap pillérei melyek meghatározták a jelent és a jövőt...”

Tisztelt tanári kar, kedves fiúk lányok!

Fogadjátok szeretettel életem egy hosszabb ideig tartó szakaszának élményeit, tapasztalatait, sikereimet, és jövőbeni terveimet.

Első napokban, amikor megkezdtem az általános iskolát, nehéz volt beilleszkedni a többi osztálytársam közé, de volt több olyan társam, akikkel már a kezdetekkor haverságot, majd a későbbiekben barátságot kötöttem. A tanárok a Tinódiban nagyon lelkesen fogadtak minket, segítőkészen álltak minden gyermekhez, mint ahogy azt egy pedagógustól megkíván a szakma. A tanórákon, még ha kiborító is volt az osztály, a tinódis tanárok mindig helyén tudták kezelni a dolgokat, és rendre inteni a csapatot.

Úgy gondolom, hogy nem mindennapi iskolába jártunk, kiemelt, elit iskolának számított a Tinódi Enying és vonzás körzetében. Mindig legjobbat adta diákjainak, mind a tanórák, mind a zenei, művészeti tevékenységek keretében. Nem volt olyan nap, olyan perc, amikor valamilyen formában az iskola nem törődött volna a diákjaival.

A Csendes perceket követően kezdődtek a tanórák, melyeken a diákoknak, de sokszor a tanároknak is helyt kellett állni. A szünetben az aktív pihenésé a labdajátékoké volt a főszerep. Az ebédet követően megkezdődtek a délutáni programok, ahol a gyerekek a saját maguk által választott művészeti, vagy zenei (hangszeres) foglalkozásra mentek, ahol bővíthették tudásukat, egy olyan területen, ami a szívükhöz közel állt, és szerettek.

Én szintetizátor, zongora szakra jártam, hol klasszikus, hol a 90-es, 2000-es évek pop zenéit, és magyar rock zenéi közül játszottam néhányat. A gyakorlati órákat nagyon kedveltem, az ehhez tartozó szolfézs órák nem tartoztak a kedvenceim közé, az is előfordult, hogy kizavartak néhány billentyűs hangszeren játszó csoporttársam és engem, mert nem bírtunk a felesleges energiánkkal az órán. A zenei csoporttal többször hangversenyekre jártunk, ahol a

zenével kapcsolatos tudásunkat tovább fejleszthettük, ismeretséget szerezhettünk. Pozitív emlékeim vannak a Sport-napokról, az ott szervezeten megtartott csapatversenyekről, ahol megtanultam, megtanultunk csapatban dolgozni. Ez nagyon fontos dolog a jövőtökre nézve is!

Emlékként őrzöm a fordított napok örömeit, amikor az osztályokba a tanárok helyett a diákok tartották az órát, és legalább a tanárok is – még ha rövid időre is – de visszamehettek gyermeki énkbe. Sikerként értékeltem azokat a pillanatok, amikor mosolydíjat kaptam az iskolától, ezeket ma is őrzöm. Szerettem az osztálykirándulásokat, főleg a több naposakat, mindig volt a kiránduláson egy-egy olyan pillanat, amikor a tanárok morcos szemekkel néztek ránk, hogy már megint mit tettünk.

Ellenben sokat kellett tanulni, ahhoz, hogy jó eredményeket érjen el az ember, többször volt olyan időszak egy-egy tantárgyban (matek, fizika), ami nehezebben ment, de azért volt a gyakorlás, a házi feladat, hogy másnapra már menjen minden, a tanárokhoz nyugodtan fordulhattam, fordulhattunk segítségért, mindig segítőkészen álltak hozzánk.

Ha úgy gondoljátok, fogadjátok meg az alábbi tanácsom, tapasztalatom: Amikor iskolába jártam, legyen az általános, közép vagy felsőoktatási intézmény, és nehézségekbe ütköztem, én mindent megtettem azért, hogy jobb legyek, gyakoroltam, ha kellett korrepetálásra mentem, mert tudtam, hogy minden egyes nap, amit az iskola padjaiban töltök gyermekként, fiatalként, megalapozzák majd a jövőmet és az életemet. Nagyon fontos dolognak tartom azt, hogy higgyetek, bízzatok magatokban, hogy meg tudjátok azokat csinálni, amit kell, és a tanárokat ne ellenségnek tartsátok az iskolában, ők segíteni akarnak nektek! Ne álljatok egy dologhoz se negatívan! Ha valami nem sikerül, gondolkodjatok pozitívan!

Az iskolában eltöltött évek megtanítottak a kitartásra. Hogy megérte-e átélni a nehéz pillanatok, azokat megformálni úgy, hogy a javamat szolgálják, kitartani? Azt mondom, igen, mivel ezeket a jelenben is tudom kamatoztatni, csak hinni, tenni, és akarni kell.

Középiszkolába Székesfehérvárra mentem, ahol belügyi rendészeti szakon tanultam, szintén olyan igyekezettel, sőt néha többel, mint az általános iskolában. Ennek is meglett az eredménye, többször dicséretben részesültem, 11. es koromban (felsőévfolyam 3. osztályába) előre hozott érettségít tettem kémiából

2012 szeptemberében Budapestre költöztem és megkezdtem a pályafutásom az Adyligeti Rendészeti Iskola padjai között, mint rendőr hallgató. 2013. júniusában a nagy dunai árvíznél segítettük rendőr tanuló társaimmal megmenteni az emberek javait Budapesten és Szentendre környékén. Ennél a tragédiánál ismét megmutatkozott a korábban a Tinódiban szerzett kitartásom, törekvésem és a csapatmunka. 2013 júliusában tanulmányaim folytatása mellett felszereltem a Budapesti Rendőr-Főkapitányság XIII. kerületi Rendőrkapitánysághoz, ahol járőrként kezdtem meg a munkás éveimet, jelenleg közlekedési közigazgatási előadó vagyok, ahol különböző közlekedési szabályszegéseket vizsgálók. Közben elvégeztem a rendészeti iskolát, és a munkám mellett 2016 februárjában elkezdtem tanulni másik gyermekkori vágyamként megjelölt hivatást a reflexológus-természetgyógyász képzést, majd a sport masszőri képzést.

Ez a rövid életút, amit én be tudok mutatni nektek. Ahogy látjátok a kitűzött célokért megéri küzdeni, mert ha hisztek, akartok, és tesztek, meglesz munkátok gyümölcse. Ne tántorítsanak el titeket olyan emberek, akik esetleg kétségbe vonnák tehetségeket! Küzdjétek, és meglesz a várva várt eredmény!

A Tinódi Iskola jó hely, élvezzétek az ott eltöltött időt.!

Sportoljatok sokat!

„A lelkesedés diktálja az iramot, de a kitartás éri el a célt”

Török Erik, egy 2008-ban elballagott diáktársatok Budapestről...